

РЕШЕНИЕ 2003/249/ЕО НА КОМИСИЯТА

от 9 април 2003 година

за разрешаване на държавите-членки да предвидят временни дерогации от някои разпоредби на Директива 2000/29/ЕО на Съвета по отношение на ягодови растения (*Fragaria* L.), предназначени за засаждане, с изключение на семена, с произход от Чили

(нотифицирано под № C(2003) 1184)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 година относно защитни мерки срещу внасянето в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и тяхното разпространяване вътре в Общността¹, последно изменена с Директива 2003/22/ЕО на Комисията², и по-специално член 15, параграф 1 от нея,

като взе предвид подаденото от Франция заявление,

като има предвид, че:

(1) По смисъла на Директива 2000/29/ЕО ягодовите растения (*Fragaria* L.), предназначени за засаждане, с изключение на семена, с произход от неевропейски страни, различни от средиземноморските страни, Австралия, Нова Зеландия, Канада и континенталните щати на Съединените американски щати, по принцип не могат да се внасят в Общността. Въпреки това, споменатата директива позволява дерогации от това правило, при условие че се установи, че няма заплаха от разпространяване на вредители.

(2) В Чили размножаването на растения от *Fragaria* L., предназначени за засаждане, с изключение на семена, от растения, предоставени от държава-членка, се е превърнало в обичайна практика. Произведените растения след това се изнасят за Общността, за да бъдат засадени с цел производство на плодове.

(3) От 2001 г. с Решения 2000/700/ЕО³ и 2002/316/ЕО⁴ на Комисията са разрешени дерогации от някои разпоредби на Директива 2000/29/ЕО по отношение на

¹ ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1.

² ОВ L 78, 25.3.2003 г., стр. 10.

³ ОВ L 155, 12.6.2001 г., стр. 15.

растения от *Fragaria* L., предназначени за засаждане, с изключение на семена, с произход от Чили, за ограничени периоди и при специфични условия.

(4) Обстоятелствата, които обосновават тези дерогации все още са валидни и няма нова информация, която да мотивира преразглеждането на специфичните условия.

(5) Следователно на държавите-членки се разрешава да предвидят дерогации за ограничени периоди и при прилагане на специфични условия.

(6) Разрешението да се предвидят дерогации приключва, ако се установи, че специфичните условия, посочени в настоящото решение, не са достатъчни за предотвратяване внасянето на вредители в Общността или, че те не са спазени.

(7) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие с становището на Постоянния комитет по растителна защита,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

На държавите-членки се разрешава да предвидят дерогации от член 4, параграф 1 от Директива 2000/29/ЕО по отношение на забраните, посочени в приложение III, част А, точка 18 от тази директива, за ягодовите растения (*Fragaria* L.), предназначени за засаждане, с изключение на семена, с произход от Чили (наричани по-долу “растенията”).

Разрешението да предвидят дерогации, предвидено в параграф 1 (наричано по-долу “разрешението”), подлежи, освен на условията, предвидени в приложения I, II и IV от Директива 2000/29/ЕО, така и на условията, определени в приложението, и се прилага само за растения, внесени в Общността през периодите, както следва:

а) от 1 юни 2003 г. до 30 септември 2003 г.;

б) от 1 юни 2004 г. до 30 септември 2004 г.;

в) от 1 юни 2005 г. до 30 септември 2005 г.;

г) от 1 юни 2006 г. до 30 септември 2006 г.;

Член 2

До 30 ноември от годината на вноса държавите-членки предоставят на Комисията и на останалите държави-членки:

⁴ ОВ L 113, 30.4.2002 г., стр. 32.

- а) данни относно внесените количества растения по смисъла на настоящото решение;
- б) подробен технически доклад за официалните инспекции и тестове, посочени в точка 5 от приложението.

Всяка държава-членка, в която растенията се засаждаат непосредствено след техния внос, също предоставя на Комисията и на останалите държави-членки до 31 март от годината, следваща вноса, подробен технически доклад за официалните инспекции и тестове, посочени в точка 8 от приложението.

Член 3

Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията и на останалите държави-членки всички случаи, при които внесените на тяхна територия партиди по смисъла на настоящото решение, са се оказали не в съответствие с посочените в него условия.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 9 април 2003 година.

За Комисията:

David BYRNE

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Специфични условия, приложими към ягодовите растения от (*Fragaria* L.), предназначени за засаждане, с изключение на семена, с произход от Чили, които се ползват от дерогациите, предвидени в член 1 от настоящото решение

1. Растенията са предназначени за производството на плодове в Общността и:

- а) са произведени предимно от маточни растения, които са внесени от дадена държава-членка и са сертифицирани в съответствие с одобрения от държавата-членка сертификационен режим;
- б) са отгледани върху следните земи:
 - разположени в изолирана област на производство с търговски цели на ягоди,
 - разположени на минимум един километър от най-близката култура от ягодови насаждения, които са предназначени за производството на плодове или на ластуни и които не отговарят на условията на настоящото решение,
 - разположени на минимум 200 метра от всички останали растения от рода *Fragaria* L., които не отговарят на условията на настоящото решение,
 - които, след премахването на предишните култури и преди засаждането на растения, или са официално тествани съгласно подходящите методи и са били признати за свободни от вредители, по-специално *Globodera pallida* (Stone) Behrens и *Globodera rostochienis* (Wollenweber) Behrens, или са обработени така, че да са обезпаразитени от споменатите организми;
- в) са били подложени, най-малко три пъти по време на вегетативния период и отново преди износа, на официален контрол от чилийските служби за растителна защита с цел издирване на наличието на вредители, изброени в част А от приложения I и II към Директива 2000/29/ЕО, и по-специално следните организми:
 - *Arabis mosaic virus*,
 - *Colletotrichum acutatum* Simmonds,
 - *Globodera pallida* (Stone) Behrens,
 - *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens,
 - *Naupactus leucoloma* (Boheman),
 - *Phytophthora fragariae* Hickmann var. *fragariae*,
 - Strawberry crinkle virus,
 - Strawberry mild yellow edge virus,
 - Strawberry vein banding virus,

- *Xanthomonas fragariae* Kennedy и King,
- *Xiphinema americanum* Cobb *sensu lato* (неевропейски популации);

и всякакъв друг вредител, чието наличие не е установено в Общността, като:

- *Aegorhinus phaleratus* Erichson,
- *Aegorhinus superciliosus germari* (Gay Solier),
- *Chaetosiphon thomasi* Hille Risambers,
- *Pseudoleucania bilitura* Guenée,
- *Fusarium oxysporum* fsp. *fragariae*,
- *Fragaria Chiloensis ilar virus*,

и всеки път, когато са били обявявани за свободни от въпросните организми;

г) преди износа:

- са отделени от земята или от друга среда на съседна култура,
- са изчистени (т.е. са свободни от растителни остатъци) и са свободни от цвят и плодове.

2. Растенията се придружават от фитосанитарен сертификат, издаден в Чили, който е в съответствие с член 7, параграф 1 и с член 13, параграф 1 от Директива 2000/29/ЕО, въз основа на предписания от споменатата директива преглед.

Сертификатът посочва:

- под заглавието “Обработка за обезпаразитяване и/или за дезинфекция”, методите на последната или на последните обработки, приложени преди износа,
- под заглавието “Допълнителна декларация”, обозначението “настоящата партида отговаря на условията на Решение 2003/249/ЕО на Комисията”, както и наименованието на сорта и режима на сертифициране на държавата-членка, при който са сертифицирани маточните растения.

3. Растенията се внасят през входни пунктове, посочени за целите на разрешението от държавата-членка, в която се намират.

Тези входни пунктове, както и наименованието и адреса на отговорния официален орган, посочен в Директива 2000/29/ЕО, за всяка входна точка, са съобщават от държавите-членки достатъчно предварително на Комисията и, при поискване, се предоставят на останалите държави-членки.

Когато внасянето на растения в Общността се извършва в държава-членка, различна от държавата-членка, която ползва разрешението, отговорните официални органи на държавата-членка на внос, уведомяват тези на държавата-членка, която се ползва от разрешението и си сътрудничат с тях, за да следят за спазването на настоящото решение.

4. Преди внасянето на растенията в Общността, вносителят е официално уведомен за условията, определени в точки 1 - 6.

Въпросният вносител съобщава подробностите за всеки внос достатъчно предварително на отговорните официални органи на държавата-членка, в която се е състоял този внос, като посочва:

- вида на материала,
- количеството растения,
- предвидената дата на внос в Общността,
- предвидената входна точка в Общността,
- наименованието, адреса и местоположението, където растенията следва да бъдат съхранявани под официален контрол в очакване на резултатите от инспекциите, посочени в точка 5 или местата, посочени в точка 6, където растенията следва да бъдат засадени, след като преминат успешно инспекциите и тестовете, посочени в точка 5.

Вносителят уведомява съответните отговорни официални органи за всяко изменение с подробностите, посочени в настоящата точка, веднага след като е осведомен за тях.

Съответната държава-членка незабавно уведомява Комисията за посочените в настоящата точка подробности, както и за всяко изменение в тези подробности.

Най-малко две седмици преди датата, на която растенията се пренесени от местата, на които са били съхранявани, вносителят съобщава на отговорния официален орган местата, посочени в точка 6, където растенията следва да бъдат засадени.

5. Инспекциите, включително и тестовете, ако са целесъобразни, изисквани по член 13 от Директива 2000/29/ЕО и в точка 8 от приложението към настоящото решение, се извършват от отговорните официални органи на държавите-членки, които ползват разрешението, и по целесъобразност, със съдействието на отговорните официални органи на държавата-членка, в която следва да бъдат засадени растенията.

По време на тези инспекции, държавата-членка или държавите-членки контролират липсата на вредители, посочени в точка 1, буква в) и, при нужда, провеждат за тази цел тест. Всяко откриване на вредител незабавно се съобщава на Комисията. Вземат се подходящи мерки за унищожаване на вредителите и, по целесъобразност, на съответните растения.

Без да се нарушават разпоредбите за контрола, посочени в член 21, параграф 3, второ тире от Директива 2000/29/ЕО, Комисията определя до каква степен визираните в посоченото тире инспекции са включени в програмата за инспекция в съответствие с член 21, параграф 5, алинея 5 от директивата.

6. Растенията се засаждаат само на официално обявени и одобрени за целите на разрешението места.

Лицето, определено да засажда растенията, предварително уведомява отговорните официални органи на държавата-членка, в която се намират местата, за името и адреса на собственика на тези места.

Когато мястото на засаждане се намира държава-членка, различна от тази, която се ползва от разрешението, отговорните официални органи на държавата-членка, която се ползва от разрешението, уведомяват тези на държавата-членка, в която ще бъдат засадени растенията, за наименованието и за адреса на местата, в които растенията ще бъдат засадени. Тази информация се предоставя в момента на получаването на предварителното съобщение от посочения в член 4 вносител.

7. Отговорните официални органи гарантират унищожаването под техния контрол на всички незасадени в съответствие с точка 6 растения.

Регистри, които уточняват броя на унищожените растения се държат на разположение на Комисията.

8. По време на вегетативния период, следващ вноса, подходящ дял от растения се подлагат в подходящ момент на визуална инспекция от отговорните официални органи на държавата-членка, в която те са засадени на местата, посочени в точка 6, с цел откриване на наличие, признаци или симптоми на вредител. В резултат от тази визуална инспекция, всеки организъм, който е причинител на тези знаци или симптоми, се идентифицира посредством подходящи тестове. Всяко растение, което не е установено по време на въпросните инспекции или тестове за свободно от изброените в точка 1, буква в) вредители, незабавно се унищожава под контрола на отговорните официални органи. Комисията се уведомява незабавно за това.